Lieta Nr.A421010209
Lietvedības Nr.A1502-11/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2011.gada 20.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties atbildētājas – Rīgas pilsētas pašvaldības, pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta, pārstāvei *E.L.*,

atklātā tiesas sēdē 2011.gada 3.maijā izskatīja administratīvo lietu Nr.A421010209 *L.P.* pieteikumā par Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta 2009.gada 29.oktobra lēmuma Nr.DK-09-20470-ap „Par komisijas lēmuma pārskatīšanu" atcelšanu daļā par pieteicējas izslēgšanu no 7. palīdzības reģistra un pienākuma uzlikšanu Rīgas domes Mājokļu un vides departamentam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu – reģistrēt pieteicēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 25.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *L.P.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 16.decembra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A421010209 par pienākuma uzlikšanu Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta (turpmāk arī – atbildētājs) 2009.gada 29.oktobra lēmuma Nr.DK-09-20470-ap „Par komisijas lēmuma pārskatīšanu" atcelšanu un pienākuma uzlikšanu Rīgas domes Mājokļu un vides departamentam izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu – reģistrēt pieteicēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja 2009.gada 16.jūlijā Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes komisijai personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai un izslēgšanai no palīdzības reģistra iesniedza iesniegumu, kurā, pamatojoties uz likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1]pantu un Rīgas domes 2007.gada 13.novembra saistošo noteikumu Nr.94 „Personu, kurām nepieciešama palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un palīdzības sniegšanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.94) 32.1.apakšpunktu, lūdza reģistrēt dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes komisija personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai un izslēgšanai no palīdzības

reģistra 2009.gada 2.septembrī pieņēma lēmumu (protokols Nr.31, 4.21.punkts), ar kuru nolēma:

1) atteikt reģistrēt pieteicēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, jo neatbilst likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 26.[1]pantā noteiktām personu kategorijām un pamatojoties uz Noteikumu Nr.94 10.punktu;

2) izslēgt pieteicēju no palīdzības saņemšanas 7.reģistra, pamatojoties uz likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 10.panta pirmās daļas 2.punktu.

2009.gada 29.oktobrī Rīgas domes Mājokļu un vides departaments pieņēma lēmumu Nr.DK-09-20470-ap „Par komisijas lēmuma pārskatīšanu", ar kuru nolēma atstāt negrozītu Rīgas domes Komunālā departamenta Dzīvokļu pārvaldes komisijas personu reģistrācijai palīdzības saņemšanai un izslēgšanai no palīdzības reģistra 2009.gada 2.septembra lēmumu (protokols Nr.31, 4.21.punkts).

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam Lēmumam, pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt un uzlikt par pienākumu atbildētājam izdot labvēlīgu administratīvo aktu, pieteikumā norādot, ka saskaņā ar Rīgas domes Ziemeļu rajona sociālā dienesta 2009.gada 6.augusta izziņu par atbilstību maznodrošinātas ģimenes (personas) statusam Nr.09-02370 pieteicējai piešķirts maznodrošinātas ģimenes (personas) statuss atbilstoši Rīgas domes 2005.gada 22.februāra saistošajiem noteikumiem Nr.86 „Kārtība, kādā ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par maznodrošinātu".

Apstāklis, ka pieteicēja atsavinājusi dzīvokļa īpašumu */adrese/*, nenozīmē, ka pieteicēja ir spējīga bez valsts vai pašvaldības palīdzības nodrošināt sevi ar dzīvojamo platību.

Pieteicēja pilnībā atbilst personas statusam, kuru reģistrē palīdzības saņemšanai dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām 7.reģistrā, jo dzīvojamo telpu pieteicēja lietoja līdz īpašuma tiesību atjaunošanai un turpina to lietot, pieteicējai nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai, lietošanā vai īpašumā nav citas dzīvojamās telpas Rīgā, Jūrmalā vai Rīgas rajonā un pieteicēja ir atzīta par maznodrošinātu personu.

Pieteicēja norāda, ka Rīgas domes Ziemeļu rajona sociālais dienests 2009.gada 23.septembrī pieņēma lēmumu par pieteicējai izsniegtās maznodrošinātās personas statusa pamatojumu, kurā norādīja, ka no atdāvinātā nekustamā īpašuma dzīvokļa */adrese/*, pieteicējai nav iespējas gūt papildus ienākumus materiālā stāvokļa uzlabošanai.

[4] Atbildētājs tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka neatzīst pieteicējas pieteikumu un lūdz to noraidīt, norādot pārsūdzētajā Lēmumā iekļautos argumentus.

[5] Pieteicēja uz tiesas sēdi nebija ieradusies.

Tiesas sēdē tiesa atzina, ka ir iespējams lietu izskatīt bez pieteicējas klātbūtnes.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteicējas pieteikumu neatzina un lūdza to noraidīt, minot pārsūdzētajā Lēmumā norādītos argumentus.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopumā, noklausoties atbildētāja pārstāves paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Lietā ir strīds par to, vai atbildētājs pamatoti izslēdza pieteicēju no palīdzības saņemšanas 7.reģistra un vai pamatoti atteicās reģistrēt pieteicēju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

[8] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments iepriekš norādījis *(2007.gada 21.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-295/2007 15.punkts)*, ka gadījumā, ja persona vēršas tiesā ar prasījumu par labvēlīga administratīva akta izdošanu, iepriekš izdotais iestādes atteikums nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Tie abi kopumā veido vienu prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, atteikums šajā gadījumā ir uzskatāms par lietas iepriekšējas ārpustiesas izskatīšanas rezultātu, un tas automātiski zaudē spēku līdz ar labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Līdz ar to izskatāmajā lietā jāvērtē, vai pieteicējai ir tiesības uz pieprasīto labvēlīgo administratīvo aktu – pieteicējas reģistrēšanu dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai. Vienlaikus, ievērojot to, ka pieteicēja ar Lēmumu izslēgta no palīdzības saņemšanas 7.reģistra, ir skatāms arī prasījums par Lēmuma atcelšanu šajā daļā.

Parasti tiesai, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, jāvadās no tās tiesību normas, kas ir spēkā lietas izskatīšanas pēc būtības pabeigšanas laikā, proti, laikā, kad tiesa aiziet taisīt spriedumu, taču sociālajās tiesībās pastāv izņēmums no šī principa. Sociālo tiesību jomā tiesiskās situācijas maiņa neietekmē tiesības, kuras personai bija brīdī, kad viņa ar iesniegumu par labuma saņemšanu vērsās iestādē *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 8.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-430/2007 21.punktu)*.

[9] Izskatāmajā lietā pieteicēja kā dzīvokļa denacionalizētā mājā īrniece vērsās pašvaldībā ar lūgumu reģistrēt viņu tāda pašvaldības palīdzības veida kā dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

Šāds palīdzības veids ir paredzēts likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" (turpmāk – Palīdzības likums) 3.panta 7.punktā - vienreizēja dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta piešķiršana (26.[1]pants). Savukārt Palīdzības likuma 26.[1]panta otrajā daļā noteikts, ka persona tiek reģistrēta dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai, ja tā saskaņā ar šo likumu un pašvaldības domes saistošajiem noteikumiem ir tiesīga saņemt šā likuma 3.panta 1. un 2.punktā paredzēto palīdzību. Līdz ar to izskatāmajā lietā nepieciešams vērtēt, vai pieteicēja bija tiesīga saņemt Palīdzības likuma 3.panta 1. un 2.punktā paredzēto palīdzību.

[10] Palīdzības likuma 3.panta 1.punktā paredzēta tāda palīdzība kā pašvaldībai piederošās vai tās nomātās dzīvojamās telpas izīrēšana (11.-21.pants).

Kā secināms no Palīdzības likuma 11.-21.pantiem, tad attiecībā uz personu, viņas ģimeni un materiālo stāvokli tiek izvirzītas vairākas kumulatīvas prasības, kuru izpildes gadījumā persona tiek atzīta par tiesīgu saņemt attiecīgā veida sociālo palīdzību. Vienlaikus likumdevējs ir uzskatījis par nepieciešamu noteikt vairākus kritērijus, kuru izpildes gadījumā persona nav tiesīga saņemt pašvaldības palīdzību.

Tā Palīdzības likuma 7.panta piektajā daļā noteikts, ka pašvaldības dome vai tās deleģēta institūcija saistošajos noteikumos noteiktajā kārtībā var pieņemt lēmumu par atteikumu atzīt personu par tiesīgu saņemt šā likuma 3.panta 1.punktā minēto palīdzību šādos gadījumos: *1) piecus gadus pēc tam, kad attiecīgā persona devusi piekrišanu privatizēt tās īrēto valsts vai pašvaldības dzīvokli citai personai un noslēgusi ar to vienošanos par dzīvojamās telpas lietošanas tiesību izbeigšanu; 2) piecus gadus pēc tam, kad ar attiecīgās personas piekrišanu tai piederošais dzīvoklis pārdots vai citādi atsavināts un darījuma rezultātā šī persona zaudējusi lietošanas tiesības uz attiecīgo dzīvokli; 3) ja personas īpašumā ir šā likuma 16.panta trešās daļas noteikumiem atbilstoša dzīvošanai derīga dzīvojamā māja vai dzīvojamā telpa*. Savukārt šī panta sestajā daļā noteikts, ka pašvaldības dome savos saistošajos noteikumos var paredzēt arī citus gadījumus, kad pašvaldībai ir tiesības atteikt personai šā likuma 3.panta 1.punktā minēto palīdzību, ja pirms palīdzības lūgšanas persona ar savu rīcību apzināti pasliktinājusi savus dzīvokļa apstākļus.

Pamatojoties uz Palīdzības likuma 7.panta sestajā daļā doto deleģējumu, atbildētāja Noteikumu Nr.94 10.punktā noteikusi - *papildus likuma „Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" 7.panta piektajā daļā minētajam Reģistrācijas komisija pieņem lēmumu par atteikumu atzīt personas tiesības saņemt 1., **4., 4.[1]**, 6., **7.**, 7.[2], 8.reģistrā minēto palīdzību denacionalizēto māju īrniekiem, ja persona pēc 31.03.2004. (t.i., pēc Rīgas domes 16.03.2004.*

saistošo noteikumu Nr.61 „Personu, kurām nepieciešama pašvaldības palīdzība dzīvokļa jautājumu risināšanā, reģistrācijas un pašvaldības palīdzības sniegšanas kārtība" stāšanās spēkā) ir labprātīgi atsavinājusi tai piederošo dzīvojamo māju vai dzīvojamo telpu.

Atbildētājs atteikumu atzīt pieteicēju par tiesīgu saņemt šā likuma 3.panta 1.punktā minēto palīdzību pamatojis tieši ar Noteikumu Nr.94 10.punktu. Līdz ar to nepieciešams pārbaudīt, vai atbildētāja izdarītie secinājumi ir pamatoti.

[11] Izskatāmajā lietā nav strīda, ka pieteicēja, pamatojoties uz 2000.gada 7.novembra īpašuma tiesību uz dzīvokli reģistrācijas pagaidu apliecību Nr.5-6350, kļuva par dzīvokļa */adrese/*, īpašnieci. Šāds ieraksts zemesgrāmatā izdarīts 2001.gada 6.jūnijā *(lietas 25.lapa)*.

Savukārt 2006.gada 7.decembrī pieteicēja ar dāvinājuma līgumu nekustamo īpašumu - dzīvokli */adrese/*, atdāvināja *L.P*. Zemesgrāmatā ieraksts par īpašuma tiesību maiņu izdarīts 2007.gada 3.janvārī. Vadoties no norādītā secināms, ka pieteicēja dāvinājuma ceļā 2006.gadā ir atsavinājusi tai Rīgas pilsētā piederējušo nekustamo īpašumu.

Ievērojot to, ka pieteicēja ar lūgumu par reģistrāciju dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai pašvaldībā vērsās 2009.gada jūlijā (mazāk kā trīs gadus pēc dzīvokļa īpašuma atsavināšanas), tad konstatējama Noteikumu Nr.94 10.punktā paredzētā nosacījuma esamība, kas ir par pamatu atteikt pieteicējai viņas pieprasīto palīdzību.

Attiecībā uz pieteicējas izteiktajām iebildēm saistībā ar Rīgas domes Ziemeļu rajona sociālā dienesta 2009.gada 23.septembra lēmumu, kurā norādīts, ka pieteicējai nav iespējams gūt papildus ienākumus no atdāvinātā dzīvokļa īpašuma, tiesa norāda sekojošo. Pirmkārt – norāde, ka pieteicēja nevar gūt papildus ienākumus no citām personām piederoša īpašuma ir tikai loģiska, jo ar attiecīgo īpašumu rīkoties ir tiesīgs tieši tā īpašnieks, nevis pieteicēja. Otrkārt – Palīdzības likuma 7.panta piektās daļas un sestās daļas normu mērķis ir panākt to, lai pašvaldība palīdzība tiktu sniegta cilvēkiem, kuriem noteiktā laika periodā nav bijis tāds materiālā nodrošinājuma līmenis, lai tie paši spētu nodrošināt sevi ar mitekli. Pieteicēja, izvēloties atsavināt tai piederējušu dzīvokli bezatlīdzības ceļā, pati ar savām apzinātām darbībām ir radījusi situāciju, ka tās vienīgā dzīvesvieta ir denacionalizētā mājā esošs dzīvoklis. Ja pieteicēja 2006.gada nogalē – laikā, kad sērijveida dzīvojamās mājas labiekārtota dzīvokļa cenas Rīgas pilsētā veidoja vairāk kā 1500 eiro/m^2 (*www.ober-haus.lv/file.php?id=944*), būtu atsavinājusi tai piederošo dzīvokļa īpašumu atlīdzības ceļā, tad viņas ieņēmumi būtu vairāk kā 100 000 (simts tūkstoši) eiro. Līdz ar to tieši pašas pieteicējas izvēlētais rīcības veids ar savu īpašumu ir par iemeslu tam, ka viņai nav nepieciešamo līdzekļu savu vajadzību apmierināšanai.

Tā kā izskatāmajā lietā ir konstatējams, ka pieteicēja nav tiesīga saņemt Palīdzības likuma 3.panta 1.punktā paredzēto palīdzību, tad, atbilstoši Palīdzības likuma 26.[1]panta otrās daļas noteikumiem, nav tiesiska pamata reģistrēt pieteicēju tāda pašvaldības palīdzības veida kā dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

[12] Vērtējot, vai pieteicēja saskaņā ar Palīdzības likumu un pašvaldības domes saistošajiem noteikumiem ir tiesīga saņemt šā likuma 3.panta 2.punktā paredzēto palīdzību - sociālā dzīvokļa izīrēšana (22.pants).

Palīdzības likuma 22.pantā noteikts, ka sociālos dzīvokļus pašvaldība izīrē likumā „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" noteiktajā kārtībā.

Likuma „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" 5.panta pirmajā daļā noteikts, ka sociālo dzīvokli ir tiesības īrēt personai (ģimenei), kura ir sociāli maznodrošināta (trūcīga) vai sociāli mazaizsargāta un uz kuru ir attiecināms viens no šādiem nosacījumiem: 1) attiecībā uz to ir stājies likumīgā spēkā tiesas spriedums par izlikšanu no dzīvojamās telpas saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 29.panta pirmās daļas 2.punktu; 2) tā īrē pašvaldības īpašumā esošu dzīvokli un ir izteikusi vēlēšanos īrēt sociālo dzīvokli; 3) persona ir bārenis un nav nodrošināta ar dzīvojamo telpu.

Izskatāmajā lietā nav strīda, ka attiecībā uz pieteicēju nav stājies spēkā tiesas spriedums par izlikšanu no dzīvojamās telpas saskaņā ar likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 29.panta pirmās daļas 2.punktu. Nav arī strīda, ka pieteicēja neīrē pašvaldības īpašumā esošu dzīvokli, nav atzīstama par bāreni, kas nav nodrošināts ar dzīvojamo telpu. Līdz ar to secināms, ka pieteicēja, atbilstoši likuma „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" 5.panta pirmajai daļai nav atzīstama par personu, kura tiesīga īrēt sociālo dzīvokli.

Likuma „Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām" 5.panta ceturtajā daļā papildus noteikts, ka pašvaldība var noteikt atvieglotus nosacījumus personas (ģimenes) atzīšanai par tiesīgu īrēt sociālo dzīvokli.

Izvērtējot Noteikumos Nr.94 iekļautos nosacījumus, tiesa konstatē, ka personas sociālā dzīvokļa vai sociālās dzīvojamās telpas izīrēšanai tiek reģistrētas 13.reģistrā (6.3.punkts). Priekšnosacījumi personu reģistrācijai 13.reģistrā ir noteikti Noteikumu Nr.94 64.punktā. Atbilstoši 64.punkta nosacījumiem secināms, ka pašvaldība atvieglotos nosacījumus personas (ģimenes) atzīšanai par tiesīgu īrēt sociālo dzīvokli ir saistījusi tieši ar apstākli, ja persona ir sasniegusi pensijas vecumu vai ir 1. vai 2.grups invalīds. Izskatāmajā lietā nav strīda, ka pieteicēja nav sasniegusi pensijas vecumu (dzimusi 1955.gadā, palīdzību pašvaldībā lūgusi 2009.gadā – 54 gadu vecumā) un nav 1. vai 2.grupas invalīde. Līdz ar to secināms, ka pieteicēja,

atbilstoši Noteikumu Nr.94 64.punktam, nav atzīstama par personu, kura tiesīga īrēt sociālo dzīvokli.

Tā kā izskatāmajā lietā ir konstatējams, ka pieteicēja nav tiesīga saņemt Palīdzības likuma 3.panta 2.punktā paredzēto palīdzību, tad, atbilstoši Palīdzības likuma 26.[1]panta otrās daļas noteikumiem, nav tiesiska pamata reģistrēt pieteicēju tāda pašvaldības palīdzības veida kā dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta saņemšanai.

[13] Pieteicēja atbildētājam ir izteikusi prasījumu atcelt pārsūdzēto Lēmumu daļā, ar kuru pieteicēja tiek izslēgta no 7. palīdzības reģistra - pašvaldības dzīvojamās telpas izīrēšanai pirmām kārtām. Vērtējot šo pieteicējas prasījumu tiesa konstatē sekojošo.

Pieteicēja 2007.gada 17.septembrī reģistrēta palīdzības saņemšanai 7.reģistrā - pašvaldībai piederošās vai tās nomātās dzīvojamās telpas izīrēšana. Kā jau norādīts iepriekš, tad šāds palīdzības veids paredzēts Palīdzības likuma 3.panta 1.punktā. Tiesa, veicot lietas faktisko un tiesisko apstākļu izvērtējumu sprieduma 10.-11.punktā, nonāca pie atziņas, ka pieteicēja nav tiesīga saņemt tāda veida palīdzību kā pašvaldībai piederošās vai tās nomātās dzīvojamās telpas izīrēšana. Līdz ar to tiesa neuzskata par nepieciešamu veikt atkārtotu izvērtējumu saistībā ar pieteicējas veikto dzīvokļa atsavināšanas darījumu.

Atbildētājs pārsūdzētajā Lēmumā kā pamatu pieteicējas izslēgšanai no 7.reģistra norādījis Palīdzības likuma 10.panta pirmās daļas 2.punktu - zuduši apstākļi, kuri bijuši par pamatu šīs personas reģistrēšanai attiecīgās palīdzības saņemšanai. Tiesas vērtējumā šāds pamatojums ir kļūdains, jo nekāda veida faktisko apstākļu maiņa kopš 2007.gada septembra nav notikusi – pieteicējas ienākumu līmenis 2009.gada 23.septembrī joprojām atbilda maznodrošinātas personas ienākumiem, pieteicēja nebija iegādājusies vai atsavinājusi īpašumus kopš 2007.gada septembra. Vienlaikus tiesa konstatē, ka pieteicēja, vēršoties pie atbildētāja ar iesniegumu par palīdzības dzīvokļa jautājumā saņemšanas, nebija norādījusi, ka tā 2006.gada decembrī ir atsavinājusi tai piederējušu dzīvokļa īpašumu Rīgas pilsētā. Ievērojot to, ka šādu patiesu ziņu sniegšanas gadījumā pieteicēja palīdzības saņemšanas 7.reģistrā tiesisku šķēršļu dēļ netiktu reģistrētu, to, ka Palīdzības likuma 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts - *persona tiek izslēgta palīdzības reģistra, ja sniegusi nepatiesas ziņas par apstākļiem, kuri bijuši par pamatu tās reģistrēšanai attiecīgās palīdzības saņemšanai*, tiesa atzīst, ka Lēmums daļā par pieteicējas izslēgšanu no 7.reģistra ir pamatots un atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un normatīvo aktu prasībām.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt *L.P.* pieteikumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis O.Priedītis